

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 69/26

U Luxembourgju 12. svibnja 2026.

Presuda Suda u predmetu C-797/23 | Meta Platforms Ireland (Pravična naknada)

Države članice mogu propisati da izdavači informativnih publikacija imaju pravo na pravičnu naknadu ako pružateljima internetskih usluga daju ovlaštenje za korištenje njihovih publikacija

Postupak pred Sudom pokrenut je u okviru tužbe koju je društvo Meta podnijelo protiv odluke talijanskog Regulatornog tijela za komunikacije (AGCOM). Društvo Meta smatra da se talijanskim zakonodavstvom kojim se uspostavlja sustav čiji je cilj osigurati pravičnu naknadu za internetsko korištenje informativnih publikacija krši europski okvir o pravima izdavača na jedinstvenom digitalnom tržištu.

Sud presuđuje da je pravo izdavača na pravičnu naknadu u skladu s pravom Unije, pod uvjetom da je ta naknada ekonomska protučinidba za ovlaštenje za internetsko korištenje njihovih publikacija. Usto, izdavači moraju moći odbiti dati takvo ovlaštenje ili dati ga besplatno. Osim toga, nikakvo plaćanje ne može se zahtijevati od pružatelja usluga koji te publikacije ne koriste.

Obveze pružatelja usluga da pokrenu pregovore s izdavačima, a da tijekom tog razdoblja ne ograniče vidljivost sadržaja, i da dostave podatke potrebne za izračun naknade, iako se njima ograničava sloboda poduzetništva, opravdane su jer doprinose ciljevima prava Unije da se osigura učinkovito i pravedno tržište za autorsko pravo i da se izdavačima omogući amortiziranje njihovih ulaganja.

Prema Sudu, takvim obvezama, kojima se jača zaštita izdavača, može se uspostaviti pravedna ravnoteža između slobode poduzetništva, s jedne strane, i prava intelektualnog vlasništva kao i prava na slobodu medija i pluralizam, s druge strane.

Razvoj digitalnih tehnologija iz korijena je promijenio medijski sektor, a osobito onaj tiskanih medija, koji se, procvatom usluga internetskog pregleda tiska i konkurencijom novih digitalnih kanala, suočava s promjenama u navikama korisnika. Te su promjene dovele do drastičnog pada prihoda izdavača, ugrožavajući njihov poslovni model i njihovu ključnu ulogu u demokratskim društvima. Kako bi se tomu stalo na kraj, pokrenute su brojne zakonodavne inicijative, uključujući **Direktivu o autorskom pravu na jedinstvenom digitalnom tržištu**¹. Tom se direktivom uvodi posebno srodno pravo za izdavače informativnih publikacija u pogledu internetskog korištenja njihovih publikacija od strane pružatelja usluga informacijskog društva, kojim im se omogućava da osobito **odobre ili zabrane takva korištenja**².

Talijanski zakonodavac prenio je navedenu direktivu propisujući u korist izdavača **pravo na pravičnu naknadu** za internetsko korištenje njihovih publikacija kao i sustav čiji je cilj osigurati to pravo. Stoga se talijanskim zakonodavstvom pružateljima usluga nalaže da pregovaraju o takvoj naknadi s izdavačima, a da tijekom tih pregovora ne ograniče vidljivost sadržaja u rezultatima pretraživanja, i da dostave podatke potrebne za njezin izračun. Nadalje, Regulatornom tijelu za komunikacije (AGCOM) povjerava se zadatak utvrđivanja kriterija u tom pogledu, određivanja naknade u slučaju neslaganja i da osigura poštovanje obveze pružanja informacija koju imaju pružatelji usluga, uključujući pod prijetnjom kazni.

AGCOM je 2023., na temelju tog nacionalnog zakonodavstva, utvrdio kriterije za određivanje pravične naknade za internetsko korištenje informativnih publikacija od strane pružatelja usluga informacijskog društva.

Jedan od tih pružatelja, Meta Platforms Ireland³, podnio je tužbu Okružnom upravnom sudu za Laciju (Italija) radi poništenja te odluke. Meta osporava usklađenost te odluke i navedenog talijanskog zakonodavstva s pravom Unije, posebice s Direktivom i slobodom poduzetništva, zajamčenom Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

Stoga je nacionalni sud uputio predmet Sudu, kako bi se provjerila usklađenost nacionalnog pravnog okvira s pravom Unije.

Sud zaključuje da je **cilj Direktive dodijeliti izdavačima isključiva prava reproduciranja i stavljanja na raspolaganje javnosti njihovih informativnih publikacija**, ostavljajući istodobno državama članicama marginu prosudbe za osiguranje njihove provedbe.

U tom je kontekstu **dopušteno pravo izdavača informativnih publikacija na pravičnu naknadu, pod uvjetom da je ta naknada ekonomska protučinidba za ovlaštenje dodijeljeno pružateljima** za reproduciranje tih publikacija ili njihovo stavljanje na raspolaganje javnosti **i da ti izdavači mogu odbiti dati to ovlaštenje ili ga besplatno dodijeliti**. Nadalje, **pružateljima se ne može nametnuti nikakvo plaćanje ako ne koriste takve publikacije**. Na nacionalnom je sudu da provjeri ispunjava li talijansko zakonodavstvo te uvjete.

Također su dopuštene obveze nametnute pružateljima da pokrenu **pregovore** s izdavačima, a da tijekom tog razdoblja **ne ograniče vidljivost** sadržaja, i da **dostave podatke potrebne za izračun** naknade, s obzirom na to da se njima može **osigurati pravičnost** tih pregovora i tako doprinijeti cilju zaštite izdavača. Naime, samo pružatelji usluga raspolažu informacijama na temelju kojih se može ocijeniti ekonomska vrijednost internetskog korištenja informativnih publikacija, poput ostvarenih ili očekivanih prihoda od takvog korištenja. Stoga se izdavači nalaze u slabijem pregovaračkom položaju u odnosu na te pružatelje kad je riječ o određivanju pravične naknade. Nadalje, obvezom suzdržavanja od ograničavanja vidljivosti publikacija tijekom pregovora može se spriječiti izvršavanje pritiska na izdavače ili pak prikrivanje ekonomske vrijednosti koju predstavlja korištenje njihovih informativnih publikacija.

Isto tako, **dopuštene su ovlasti** koje su talijanskim zakonodavstvom **dodijeljene AGCOM-u** jer se njima nastoji **osigurati djelotvorna provedba prava priznatih izdavačima**.

Naposljetku Sud zaključuje da **te obveze, povezane s AGCOM-ovom ovlašću kažnjavanja, doista jesu ograničenje slobode poduzetništva**⁴ pružatelja usluga.

Međutim, utvrđuje da je, pod uvjetom da to provjeri nacionalni sud, **to ograničenje opravdano i proporcionalno u odnosu na ciljeve prava Unije** kojima se nastoji osigurati učinkovito i pravedno tržište za autorsko pravo te omogućiti izdavačima da povrate ulaganja potrebna za izradu svojih publikacija. Sud posebno ističe da se nametanjem takvih obveza pružateljima usluga može uspostaviti **pravedna ravnoteža** između **slobode poduzetništva**, s jedne strane, i **prava intelektualnog vlasništva** kao i **prava na slobodu medija i pluralizam**, s druge strane.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz](#) presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Snimke s objave presuda dostupne su na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Direktiva \(EU\) 2019/790](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ

² Članak 15. Direktive 2019/790

³ Osobito poznat kao operator internetske društvene mreže Facebook

⁴ Članak 16. Povelje o temeljnim pravima